

דף יומי Daf Yomi Insights

נזיר טו-כא

When should you learn? Today or tomorrow?

As Rabbi Karish said in Daf Yomi Shabos parshas Beshalach:

"It Is Like Code."

Google Appscripts Code:

```
function myFunction() {
```

```
if (You learn today)
```

```
else (בטילים הרבה)
```

לטובה לרעה (שקלים ב):
לרעה לטובה (משנה סוטה ט):

על איזה מהן באת אמר לו עתה באתי (עירובין סג):

בן עזאי אומר הוי רץ למצוה קלה ובורח מן העבירה שמצוה גוררת מצוה ועבירה גוררת עבירה וכו'. ר' יונתן אומר כל המקיים את התורה מעוני סופו לקיימה מעושר וכל המבטל את התורה מעושר סופו לבטלה מעוני ר' מאיר אומר הוי ממעט בעסק ועסוק בתורה והוי שפל רוח בפני כל אדם ואם בטלת מן התורה יש לך בטלים הרבה כנגדך ואם עמלת בתורה יש לך שכר הרבה ליתן לך (פרקי אבות פרק ד')

אלא למד מאהבה וסוף הכבוד לבא (נדרים סב).

לטובה לרעה (שקלים ב):
לרעה לטובה (משנה סוטה ט):

אחר אחר (נזיר טו).
אחר דאחר (ירושלמי כתובות עו).
אחר אחרון (תמורה יב).
ואחרי אחריו (בב"ב קכ"ט):

ראשונים tells us about the ר' יוחנן:

(יומא ט:)(עירובין כח:)(עירובין נג).

And one more:

אמר ר' יוחנן לשונות שביררו להן ראשונים אין רשות לבירייה להוסיף עליהן (ירושלמי נזיר ב).

שלא להוסיף עליהן Keeping to the subject of

דף יומי דאזאנס וואסע דאס

כתיבה בכלל דיבור:

The יו"ד סימן ר"י סעיף י"ב in ערוך השלחן says that the בכלל דיבור is כתיבה. Based on this I want to say there are two places in ש"ס that we see the greatness of not talking on דף כא

תנא כי רוכלא ליחשב וליזיל (נזיר כא).
אם יש בהן ממש למה לא נכתבו אמר קרא עשות ספרים הרבה אין קץ (עירובין כא):
תיקן משלים הרבה (עירובין כא): (יבמות כא).

הרבה The word

Rabbi Metankey said at the הספד of Rabbi Gross on December 23 at the Shaarei Tzedek Shul in Chicago, he quoted Rav Hirsh that the word הרבה in תלמידים הרבה seems strange. So Rav Hirsh says that it means to teach Torah to Talmidim "very much" i.e. a qualitative rather than quantitative teaching teach alot rather than teach to many). I want to suggest alternatively that this is the דרך of the תנאים as we find :

מי שנזר נזירות הרבה (נזיר יט):

It is a נזירות of many days. So you can say the word הרבה is going on the number of days, and it is quantitative, on the other hand you can say הרבה לך רב הירש that it is going on the נזירות which is only one נזירות which would again make it sort of more qualitative than quantitative, etc..

מסורת הש"ס The conceptual

Repeat Offense:

1. הואיל ושנה בחטא (נזיר יט).
2. דאמר ר' הונא כיון שעבר אדם עבירה ושנה בה וכו.. (יומא פו):
3. דרש ר' עולא מאי דכתיב אל תרשע הרבה וגו. הרבה הוא דלא לירשע הא מעט לירשע אלא מי שאכל שום וריחו נודף יחזור ויאכל שום אחר ויהא ריחו נודף (שבת לא):

תנאים ואמוראים

1. מונבז המלך

(נזיר יט): (יומא לז.). (נדה יז).

דף יומי דאטאס וואס זאגט

לא הוה בידיה

When רבא to שאלה didn't give an answer they forwarded the שאלה:

1. (נזיר יט:)
2. (חולין עז:)

Two times in ש"ס that we had a שאלה sent to ר' אמי was not answered so it got forwarded to ר' יצחק נפחא:

(נדרים נז:)(ביצה כז:)

Three places in ש"ס that the גמרא is forced to redefine the terms of the מחלוקת between ר' יוחנן and ר"ש לקיש:

1. (חגיגה ז:)
2. (שבת עו:)
3. (נזיר יז:)

According to רב it is literal, it means exactly what it says. It is ממש:

1. (שבת קנא:)
2. (עירובין מט:)
3. (נזיר טו:)

Do the תלמידים have enough space?

I felt cramped in the main מדרש so I am wanted to learn in the side room where I have more space.

1. אמר ליה תוב לא שבקת רווחא לתלמידא (נזיר כ:)
2. ת"ש דאמר רבה אמר ר' חייא פעם אחת הלך רבי למקום אחד וראה מקום דחוק לתלמידים וכו... (שבת קכז:)

Well how much space do the תלמידים need?

3. וא"ר יוחנן כשהיינו לומדין תורה אצל ר' אושעיא היינו יושבין ארבעה ארבעה באמה אמר רבי כשהיינו לומדין תורה אצל ר' אלעזר בן שמוע היינו יושבין ששה ששה באמה (עירובין נג:)

Some תלמידים that needed less space for a different reason:

1. תנא דבי אליהו מעשה בתלמיד אחד וכו. ומת בחצי ימיו (שבת יג:)
2. והא ההוא תלמידא דהוה בשבבותיה דר' אלכסנדר וכו. (חגיגה ה:)

דף יומי דאס וואס זאגט דאס

3. וכו. וכו.

בשם אומרו Say It

We know that ר' אלעזר said:

ואמר ר' אלעזר אמר ר' חנינה כל המביא דבר בשם אומרו מביא גאולה לעולם וכו. (מגילה טו.)

Yet ר' אלעזר was upset at ר' יוחנן:

הלין תרתי מלייהו הדין בבלאה עביד ביה חדא דלא שאיל בשלומיה וחדא מיטמר א"ל ר' יעקב בר אידי כך נהיגין גבהון דזעירא לא שאיל בשלומיה דרבה דאינון נהגון ומקיימין ראוני נערים ונחבאו וישישים קמו וכו. נכנס לפניו ר' יעקב בר אידי אמר ליה כתיב כאשר צוה ה' את משה עבדו כן צוה משה את יהושע וגו. וכי כל דיבור ודיבור שהיה יהושע יושב ודורש היה אומר כך אמר משה אלא יהושע יושב ודורש ויודעין הכל שהתורה של משה היא אף אתה אליעזר יושב ודורש והכל יודעין שהתורה שלך היא (שקלים ז:)

Well ריש לקיש ר' יוחנן may have appeased ר' יעקב בר אידי?

הדר חזיה לרבי אלעזר בישות אמר ליה שמעת מיילי מבר נפחא ולא אמרת לי משמיה (מכות ה:)(כתובות כה:)

Three places in ש"ס where in one place it is brought someone else, and in another place it is brought בשם ריש לקיש:

1. החושד בכשרים לוקה בגופו(יומא יט: בשם ר' יהושע בן לוי) (שבת צז. בשם ריש לקיש)
2. כמה תוך כדי דיבור כדי שאלת שלום בין תלמיד לרב
- (ירושלמי גזיר טז: בשם ר' יוחנן)(בבלי גזיר כא. בשם ריש לקיש)
3. כל זמן שבית המקדש קיים מזבח מכפר על ישראל ועכשיו שלחנו של אדם מכפר עליו
- (ברכות נה. בשם ר' אלעזר)(חגיגה כז. בשם ריש לקיש)

דף יומי DAF INSIGHTS

It is rumored that the סופר חתם said to his תלמידים "If you say something I said in your own name, it is ok. Just please don't say something in my name which I didn't say."

(The good thing about this statement is whoever actually said it (if not the סופר חתם) would not mind it being said בשם someone else, so there is no room for error here)

Based on this introduction I would like to present two places in ש"ס where we find the expression of חזיה בישות :

"If you say something I said in your own name,

1. הדר חזיה לרבי אלעזר בישות אמר ליה שמעת מילי מבר נפחא ולא אמרת לי משמיה (מכות ה:)(כתובות כה:)

Just please don't say something in my name which I didn't say."

2. עולא הוה רכיב חמרא ואזיל והוה שקיל ואזיל רבי אבא מימיניה ורבה בר בר חנה משמאליה אמר ליה רבי אבא לעולא ודאי דאמריתו משמיה דרבי יוחנן אין מברכין על האור אלא במוצאי שבת הואיל ותחילת ברייתו הוא הדר עולא חזא ביה ברבה בר בר חנה בישות וכו.
פרש"י נסתכל בו בפנים זועפות כלומר אתה אמרת בשם ר' יוחנן והוא לא אמר כן וכו.
3. אמרוה רבנן קמיה דרבא משמיה דר' נחמן אמר לאו מי אמינא לכו לא תתלו ביה בוקי סריקי פרש"י ד"ה בוקי סריקי : כדים רקים כלומר דברים שאינן

Parenthetically the word בוקי has two definitions:

Here it is with a "ו" and it means a pitcher. in two other places it is spelled without a "ו" and it means mosquitos.

(סוכה כו.)(שבת עז:)

It could also mean to be familiar with someone

אמר ר' יוסי וכו. אמרתי לו כלום אתה בקי בר' יהודה בן בתירא (יבמות קב.)

or with a subject

והאמר מר אינו בקי בהן ובשמותיהן אינו רואה את הנגעים (ערכין ג.)

Averted:

ר' יעקב בר אחא פקיד לחברייא (ירושלמי נזיר יב.)
He said if ר' יוחנן ר' יוחנן doesn't say the מימרא in the name of ר' אלעזר ר' יוחנן argues. However we saw before with ר' יעקב בר אידי:

הלן תרתי מלייהו הדין בבלאה עביד ביה חדא דלא שאיל בשלומיה וחדא מיטמר א"ל ר' יעקב בר אידי כך נהיגין גבהון דזעירא לא שאיל בשלומיה דרבה דאינון נהגון ומקיימין ראוני נערים ונחבאו ויששים קמו וכו. נכנס לפניו ר' יעקב בר אידי אמר ליה כתיב כאשר צוה ה' את משה עבדו כן צוה משה את יהושע וגו. וכי כל דיבור ודיבור שהיה יהושע יושב

דף יומי דאס וואס זאגט דאס

ודורש היה אומר כך אמר משה אלא יהושע יושב ודורש ויודעין הכל שהתורה של משה היא אף אתה אליעזר יושב ודורש והכל יודעין שהתורה שלך היא (שקלים ז:)

I want to suggest that there is no מחלוקת here as it says in יבמות:

ואמר ר' אילעא משום ר' אלעזר בר' שמעון מותר לו לאדם לשנות בדבר השלום שהאמר אביך צוה וגו'. כה תאמרו ליוסף אנא שא נא וגו'. ר' נתן אומר מצוה שנאמר ויאמר שמואל איך אלך ושמע שאול והרגני וגו'. דבי ר' ישמעאל תנא גדול השלום שאף הקב"ה שינה בו דמעיקרא כתיב ואדוני זקן ולבסוף כתיב ואני זקנתי (יבמות סה:)

Phew מחלוקת averted. (That was a close one)